

bestemmelsens praktisering henvises i øvrigt til skattedepartementets cirkulære af 20. december 1956.

Til § 17 (ny paragraf).

Bestemmelsen tager sigte på tilfælde, hvor den skattepligtige har ydet en *gave* derved, at han har *udstedt et rentebærende gældsbrev med sig selv som debitor*. Hvis et sådant gældsbrev — ifølge en i folketinget foretaget begrænsning af den nye regel — er udstedt til afkom (børn, børnebørn m. v., herunder adoptivbørn og -børnebørn), kan de renter, som giveren udreder, ikke fradrages ved hans indkomstopgørelse. Er der tale om et egentligt lån, således at kreditor har ydet et vederlag, der svarer til gældsbrevets værdi, kan renterne derimod fradrages. Dækker vederlaget kun en del af gældsbrevets værdi, kan en hertil svarende del af renterne fradrages. Renter, der vedrører tiden indtil den 5. november 1957, kan dog fradrages efter de hidtil gældende regler, uanset hvornår de betales eller forfalder til betaling. De ny bestemmelser berører ikke modtagerens pligt til at svare indkomstskat af renterne.

Til § 21 (ny paragraf).

Bestemmelsen, der må ses i sammenhæng med den ændrede affattelse af § 14, har følgende ordlyd:

„Ved opgørelsen af den skattepligtige formue kan *kapitalværdien af løbende ydelser*, såsom aftægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede, kun bringes til fradrag i tilfælde, hvor den årlige byrde eller ydelse kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.“

Til § 22.

Denne bestemmelse, der afløser § 5 i de tidligere ligningslove, indeholder reglerne om *nedslag ved skatteansættelsen for folkepensionister, invalidepensionister m. fl.*

Efter den ny bestemmelse beregnes nedslagsbeløbene efter samme regler for forsørgere og for andre skatteydere. Maksimalindkomsterne og nedslagene er for skatteåret 1958-59 fastsat til følgende beløb: